

„Med Hensyn til, at det i Anmærkningerne Pag. 250 i Anledning af Exerceertiden er udtalt, at det under Conto E. 1 i Overensstemmelse med Loven af 30te Mai d. A. opførte Beløb er tænkt anvendt til Afholdelse af de Udgifter, der foranlediges ved større Troppes-concentrationer, har Finansudvalget bemærket, at forsaavidt Meningen af denne Udtalelse maatte være dermed at begrunde en eventuel Afvigelse fra eller anden Anvendelse af den paa-gældende Bevilling, hvis den maatte blive gjentagen i samme Form, end den, som hjemles ved selve Indholdet af dens Ordsvøning, vilde Saadant ikke kunde billiges, men en forandret Redaction og yderligere Begrundelse af denne udfordres. I denne Anledning bemærkes, at Ministeriet ikke har tilstiget ved den omhandlede Passus at begrunde en anden Anvendelse end den, der antages at ligge i Bevillingen; da det imidlertid synes, at Finansudvalget forudsætter, at Bevillingen kun kan anvendes til de Tropper, der lægges i en egentlig Telt- eller Barakkeleir, skal man ikke undlade at oplyse, at Militaaret ikke endnu er i Besiddelse af et saa stort Veirmateriel, som der udfordres til om Efteraaret at underbringe en saa stor Troppesstyrke, som kan ønskes sammenbragen udenfor Garnisonerne, saa at man af den Grund vil være nødsaget til at henlægge en Deel af Styrken i Cantonnements.“

d) Ved den betingelsesvis givne Bevilling af 30te Mai 1866 er for Udeblivelser og Afgang fraregnet 40,000 Tjenestebage, hvilke paa det foreliggende Forslag ere nedsatte til 20,000. Den hele Post er calculatorisk, men saalænge der ikke foreligger noget regnskabsmæssigt Bevis for, at den sidst vedtagne Decourt er for stor, synes der ikke at være tilstrækkelig Anledning til at forandre den.

11) B. 7. Contoen for Commandotillæg er foreslaaet forhøjet fra 2,800 til 4,800 Rd. paa Grund af, at saa mange Majorer for Dieblirket commandere Batailloner. Ifølge Kgl. Resolution af 15de Mai 1843 og 9de Febr. 1844 tilkommer der nemlig en Major, som commanderer Bataillon, et maanedligt Tillæg af 16 Rd. 64 St. I Henhold hertil foreslaaer Udvalget at forhøje Contoen, dog kun til 4000 Rd.

12) C. 1. Den for en Lærer ved Højskolen opførte Gageforbedring af 400 Rd. som Følge af hans Forfremmelse til virkelig Capitainlieutenant i Søetaten er ikke forekommet Udvalget ganske regelmæssig; men da det hele Forhold med Højskolelærernes Lønning snart kan ventes omordnet, har man dog ikke troet i den Anledning at burde stille noget Forslag.

13) C. 4. I de trykte Anmærkninger Pag. 254 er meddelt en Fremstilling af de Grunde, der bevæge Krigsministeriet til, at fastholde den nu indførte Ordning af Indkjøb og Tilridning af Heste til Brug for Armeens Officerer. Udvalget finder ingen Anledning til at ytre nogen afvigende Anskuelse om dette Punkt, men da Hensigten ikke kan være, at den af Manegen ved Hestens Tilridning ydede Tjeneste skal ydes for Intet, har man derom confereret med Ministeren, som har erklæret sig villig til, fremtidig kun at afhænde Hestene efter den Værdi, de have erholdt ved Tilridningen.

14) Samme Conto. Den nuværende Indretning, ifølge hvilken Forstanderen for Beslagstolen ved Siden af sin Gage som Regimentsdyrlæge har hele Udbyttet af Stolens private Praxis, kan ikke erkjendes for hensigtsmæssig. Man skulde foreslaae enten at sætte ham helt paa fast Gage, eller tilbøieligt at lønne ham med en vis Procent af Smebiens Overskud og opføre dennes Indtægter og Udgifter i Loven ligesom ved Landhøjskolen, og har Grund til at antage, at Krigsministeren heri er enig.